

32001L0077

L 283/33

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

2001.10.27.

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2001/77/EK IRÁNYELVE
(2001. szeptember 27.)**

a belső villamosenergia-piacon a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére ⁽³⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽⁴⁾,

mivel:

- (1) Napjainkban a Közösségben a megújuló energiaforrások kiaknázása elmarad a lehetőségektől. A Közösség felismeri a megújuló energiaforrások támogatásának elsődleges szükségességét, mivel ezek kiaknázása hozzájárul a környezetvédelemhez és a fenntartható fejlődéshez. Ezenfelül helyi munkahelyeket teremthet, kedvezően hat a társadalmi kohézióra, biztonságosabbá teszi az energiaellátást, és lehetővé teszi a kiotói célkitűzések gyorsabb megvalósítását. Mindezek érdekében biztosítani kell, hogy ezeket a lehetőségeket a belső villamosenergia-piac keretein belül minél nagyobb mértékben aknazzák ki.
- (2) A Közösség, amint a megújuló energiaforrásokról szóló fehér könyvben (a továbbiakban: „Fehér Könyv”) körvonalazta, elsőrangú jelentőséget tulajdonít a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatásának az energiaellátás biztonsága, diverzifikálása, a környezetvédelem, valamint a társadalmi és gazdasági kohézió elősegítése érdekében. Ezt a szándékot erősítette meg a megújuló energiaforrásokról szóló, 1998. június 8-i tanácsi állásfoglalás ⁽⁵⁾, valamint a Fehér Könyvről szóló európai parlamenti állásfoglalás ⁽⁶⁾.
- (3) A megújuló energiaforrásból előállított villamos energia felhasználásának fokozása fontos részét képezi az ENSZ éghajlatváltozásról szóló keretegyezményéhez csatolt Kiotói Jegyzőkönyvben foglaltak megvalósítását szolgáló intézkedéscsomagnak, valamint a további kötelezettségvállalások teljesítésére irányuló bármely egyéb politikai intézkedéscsomagnak.

(4) Az 1999. május 11-i tanácsi következtetésekben és a megújuló energiaforrásokról szóló, 1998. június 17-i európai parlamenti állásfoglalásban ⁽⁷⁾ felkérték a Bizottságot, hogy terjesszen be konkrét javaslatot a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiához a belső piacon történő hozzáférésre vonatkozó közösségi keret kidolgozására. A megújuló energiaforrásokról és a belső villamosenergia-piacról szóló, 2000. március 30-i európai parlamenti állásfoglalás ⁽⁸⁾ hangsúlyozta továbbá, hogy a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos nagyszabású, kötelező erejű, nemzeti szintű célkitűzések nélkülözhetetlenek az eredmények elérése és a Közösség céljainak megvalósítása érdekében.

(5) Annak érdekében, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia középtávon nagyobb piaci részarányhoz jusson, valamennyi tagállamot kötelezni kell arra, hogy tűzzön ki a megújuló energiaforrásokból előállított villamosenergia-fogyasztásra vonatkozó nemzeti célelőirányzatokat.

(6) A nemzeti célelőirányzatnak összhangban kell állnia azokkal a nemzeti kötelezettségvállalásokkal, amelyek a Közösség által a Kiotói Jegyzőkönyv értelmében elfogadott, az éghajlatváltozással kapcsolatos kötelezettségek részét képezik.

(7) A Bizottságnak fel kell mérnie, hogy az egyes tagállamok milyen mértékben közelítették meg saját célelőirányzataikat, és hogy azok milyen mértékben felelnek meg a globális célelőirányzatnak, amely a 2010. évre a bruttó hazai energiafogyasztás 12 %-át irányozza elő, figyelembe véve, hogy a Fehér Könyvben a 2010. évig a Közösség egészére vonatkozóan kitűzött 12 % hasznos iránymutatóul szolgál mind a Közösség, mind az egyes tagállamok fokozott erőfeszítéseire, szem előtt tartva azt is, hogy érvényre kell juttatni az egyes országokban uralkodó eltérő viszonyokat. Amennyiben ez a célkitűzések eléréséhez szükséges, a Bizottság olyan javaslatokat nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére, amelyek kötelező érvényű célkitűzéseket is tartalmazhatnak.

(8) Azokban az esetekben, ha energiaforrásként hulladékot használnak, a tagállamoknak meg kell felelniük a hulladékgazdálkodásra vonatkozó hatályos közösségi jogszabályoknak. Ennek az irányelvnek az alkalmazása nem érinti a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv 2a. és 2b. mellékletében ⁽⁹⁾ szereplő fogalom meghatározásokat. A megújuló energiaforrások támogatásának összhangban kell állnia más közösségi

⁽¹⁾ HL C 311. E, 2000.10.31., 320. o. és HL C 154. E, 2001.5.29., 89. o.

⁽²⁾ HL C 367., 2000.12.10., 5. o.

⁽³⁾ HL C 22., 2001.1.24., 27. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2000. november 16-i véleménye (HL C 223. 2001.8.8., 5. o.), a Tanács 2001. március 23-i közös állásfoglalása (HL C 142., 2001.5.15., 5. o.), valamint az Európai Parlament 2001. július 4-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2001. szeptember 7-i határozata.

⁽⁵⁾ HL C 198., 1998.6.24., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 210., 1998.7.6., 215. o.

⁽⁷⁾ HL C 210., 1998.7.6., 143. o.

⁽⁸⁾ HL C 378., 2000.12.29., 89. o.

⁽⁹⁾ HL L 194., 1975.7.25., 39. o. A legutóbb a 96/350/EK bizottsági határozattal (HL L 135., 1996.6.6., 32. o.) módosított irányelv.

- célkitűzésekkel, különös tekintettel a hulladékkezelés hierarchiájára. Ennek megfelelően a megújuló energiaforrások majdani támogatási rendszerében nem lesz támogatható az el nem különített települési hulladék elégetése, amennyiben az a hierarchiával ellentétes.
- (9) A biomassza ezen irányelvben használt fogalom meghatározása nem érinti a nemzeti jogszabályokban szereplő, ettől eltérő fogalom meghatározásokat, ha azok az ezen irányelvben meghatározottaktól eltérő célokra szolgálnak.
- (10) Ez az irányelv nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy a másik tagállamtól beszerzett származási garanciát vagy a villamos energia ennek megfelelő beszerzését elismerjék, mint a nemzetikvóta-kötelezettség teljesítéséhez való hozzájárulást. Mindazonáltal a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia kereskedelmének elősegítése, valamint a fogyasztói választás megkönnyítése érdekében a megújuló és a nem megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia világos megkülönböztetése céljából szükség van az ilyen típusú energiára vonatkozó származási garanciára. A származási garanciák rendszere önmagában nem jogosít fel a különböző tagállamokban létrehozott nemzeti támogatási rendszerekből származó támogatásra. Fontos, hogy ezek a származási garanciák a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia valamennyi formájára vonatkozzanak.
- (11) Fontos, hogy a származási garanciákat egyértelműen megkülönböztessék a becserélhető zöld bizonyítványoktól.
- (12) A környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi irányelvet⁽¹⁾ elismeri a megújuló energiaforrások állami támogatásának szükségességét, amely egyebek között figyelembe veszi annak szükségességét is, hogy a villamos energia külső előállítási költségeit beépítsék az árakba. Mindazonáltal a Szerződés rendelkezéseit és különösen annak 87. és 88. cikkét továbbra is alkalmazni kell az ilyen jellegű állami támogatásra.
- (13) Meg kell teremteni a megújuló energiaforrások piacának jogszabályi kereteit.
- (14) Az egyes tagállamok különböző nemzeti szintű támogatási rendszereket alkalmaznak a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatban, többek között a zöld bizonyítványok, a beruházási támogatások, az adómentesség, az adókedvezmények és az adóvisszatérítés, valamint a közvetlen ártámogatás rendszerét. Az ezen irányelvben megfogalmazott cél elérésének egyik fontos eszköze – a befektetői bizalom megtartása érdekében – e rendszerek megfelelő működésének szavatolása mindaddig, amíg működésbe nem lépnek a közösségi keretek.
- (15) A támogatási rendszerek vonatkozásában közösségi szintű keretokről határozni túl korai lenne, tekintve hogy a nemzeti rendszerekkel kapcsolatban egyelőre korlátozott tapasztalatok állnak rendelkezésre, és a megújuló energiaforrásokból előállított, ártámogatásban részesülő villamos energia részaránya a Közösségen belül jelenleg viszonylag alacsony.
- (16) Mindazonáltal megfelelő átmeneti időszakot követően a támogatási rendszereket a fejlődő belső villamosenergia-piacra kell igazítani. Ezért helyénvaló, hogy a Bizottság figyelemmel kísérje a helyzet alakulását, és a nemzeti rendszerek alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokról jelentést készítsen. Szükség esetén az említett jelentés következtetése fényében a Bizottságnak javaslatot kell tennie a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatási rendszereivel kapcsolatos közösségi keret kidolgozására. Ennek a javaslatnak hozzá kell járulnia a nemzeti célleírások eléréséhez, összeegyeztethetőnek kell lennie a belső villamosenergia-piac elveivel, és figyelembe kell vennie a különböző megújuló energiaforrások sajátosságait, valamint az eltérő technológiákat és a földrajzi különbségeket is. Elő kell segítenie továbbá a megújuló energiaforrások hatékony felhasználását; egyszerűnek és ugyanakkor a lehető leghatékonyabbnak kell lennie, különös tekintettel a költségekre, továbbá elegendő, legalább hétéves átmeneti időszakokat kell tartalmaznia, fenn kell tartania a befektetők bizalmát, és el kell kerülnie a meg nem térülő befektetéseket. Ez a keret biztosítaná a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia versenyképességét a nem megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiával szemben, korlátozná a fogyasztókra háruló költségeket, továbbá középtávon csökkentené az állami támogatás szükségességét.
- (17) A megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia fokozott elterjedése lehetővé teszi a méretgazdaságosság növelését, ami a költségek csökkenésével jár.
- (18) Fontos kihasználni a piaci erők erejét és a belső piacot, valamint a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiát versenyképessé és az európai polgárok számára vonzóvá tenni.
- (19) A megújuló energiaforrások piacának ösztönzése során figyelembe kell venni annak a regionális és a helyi fejlesztési lehetőségekre, az exportlehetőségekre, a társadalmi kohézióra és a foglalkoztatási lehetőségekre kifejtett pozitív hatásait, különös tekintettel a kis- és középvállalkozásokra, valamint a független energiatermelőkre.
- (20) Figyelembe kell venni a megújuló energiaforrások ágazatának sajátos szerkezetét, különösen a villamos energia megújuló energiaforrásokból történő előállítására szolgáló erőművek építésének engedélyezését szabályozó közigazgatási eljárások felülvizsgálata során.
- (21) Bizonyos körülmények között a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia szállítása és elosztása nem biztosítható tökéletesen anélkül, hogy az ne lenne hatással a távvezeték-hálózat megbízhatóságára és biztonságára, következésképpen a garanciák ezzel összefüggésben tartalmazhatnak pénzügyi térítést is.
- (22) A megújuló energiaforrást hasznosító új villamosenergia-termelők bekapcsolási költségeit objektíven, átláthatóan és megkülönböztetésmentesen kell kezelni, továbbá megfelelően figyelembe kell venni a hasznot, amelyet a hálózatba bekapcsolt villamosenergia-termelők jelentenek a hálózat számára.

(1) HL C 37., 2001.2.3., 3. o.

(23) Mivel a javasolt intézkedés általános célkitűzéseit tagállami szinten nem lehet kielégítően megvalósítani, illetve azok az intézkedés nagyságrendje, illetve hatásai miatt közösségi szinten könnyebben elérhetőek, a Közösség a szubszidiaritás Szerződés 5. cikkében meghatározott elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Mindazonáltal ezek részletes végrehajtását a tagállamokra kell bízni, lehetővé téve, hogy minden tagállam megválassza a saját helyzetének legjobb megfelelő rendszert. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lép túl azon, ami az említett célkitűzések eléréséhez szükséges,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Cél

Ezen irányelv célja, hogy a belső villamosenergia-piacon ösztönözze a megújuló energiaforrásoknak az energiatermeléshez való nagyobb mértékű hozzájárulását, és alapot teremtsen azok majdani közösségi keretéhez.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „*megújuló energiaforrások*”: a nem fosszilis megújuló energiaforrások (szél-, nap-, geotermikus, hullám-, árapály-, víz- energia, biomassza, hulladék-lerakóhelyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázok, biogázok energiája);
- b) „*biomassza*”: a mezőgazdaságból, erdőgazdálkodásból és az ehhez kapcsolódó iparágakból származó termékek, hulladékok és maradékanyagok (a növényi és állati eredetűeket is beleértve) biológiailag lebontható része, valamint az ipari és települési hulladék biológiailag lebontható része;
- c) „*megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia*”: a kizárólag megújuló energiaforrásokat hasznosító erőművek által előállított villamos energia, valamint a hagyományos energiaforrásokat is hasznosító vegyes erőművek által előállított villamos energia megújuló energiaforrásból előállított része, beleértve a tároló rendszerek feltöltésére használt megújuló villamos energiát, a tároló rendszerek eredményeképpen előállított villamos energiát kivéve;
- d) „*energiafogyasztás*”: a nemzeti energiatermelés, beleértve a saját termelésű, valamint az importált energiát, és leszámítva az exportált energiát (bruttó nemzeti villamosenergia-fogyasztás).

A fentiek mellett a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 1996. december 19-i 96/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ fogalommeghatározásait is alkalmazni kell.

(¹) HL L 27., 1997.1.30., 20. o.

3. cikk

Nemzeti célelőirányzatok

(1) A tagállamok a (2) bekezdésben említett nemzeti célelőirányzatoknak megfelelően megteszik a szükséges lépéseket a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia fogyasztása fokozásának ösztönzésére. Ezeknek a lépéseknek arányban kell állniuk az elérendő céllal.

(2) A tagállamok legkésőbb 2002. október 27-ig, ezt követően pedig ötévente elfogadják és közzéteszik a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia fogyasztásának nemzeti célelőirányzatait tartalmazó, a következő 10 évre vonatkozó, a villamosenergia-fogyasztás százalékában kifejezett jelentést. A jelentés a nemzeti célelőirányzatok megvalósítása érdekében nemzeti szinten meghozott, illetve tervezett intézkedéseket is tartalmazza. A célok legkésőbb 2010-ig történő meghatározásához a tagállamok:

- figyelembe veszik a mellékletben szereplő referenciaértékeket,
- biztosítják, hogy a célkitűzések összhangban legyenek minden olyan nemzeti kötelezettségvállalással, amelyet a Közösség által az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyve értelmében elfogadott éghajlatváltozási kötelezettségvállalásokkal összefüggésben fogadtak el.

(3) A tagállamok első ízben legkésőbb 2003. október 27-ig, majd minden ezt követő második évben közzéteszik a nemzeti célelőirányzatok megvalósításában elért eredményeket elemző jelentést – különös tekintettel a célok megvalósítását valószínűleg befolyásoló éghajlati tényezőkre – megjelölve, hogy a megtett intézkedések milyen mértékben igazodnak az éghajlatváltozásból adódó nemzeti kötelezettségekhez.

(4) A tagállamok (2) és (3) bekezdésben említett jelentései alapján a Bizottság felméri, hogy:

- milyen mértékű előrelépést értek el a tagállamok a nemzeti célelőirányzataik megvalósításában,
- milyen mértékben igazodnak a nemzeti célelőirányzatok a 2010. évre a bruttó nemzeti energiafogyasztás 12 %-ának megfelelő globális célelőirányzathoz, és különösen ahhoz, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia részarányának a teljes közösségi energiafogyasztáshoz képest a 2010. évre el kell érnie a 22,1 %-ot.

A Bizottság a következtetéseit jelentésben teszi közzé, első ízben legkésőbb 2004. október 27-ig, ezt követően pedig két évente. A jelentéshez szükség szerint javaslatokat is fűz az Európai Parlament és a Tanács számára.

Ha a (2) bekezdésben említett jelentés következtetése szerint a nemzeti célelőirányzatok – nem kellőképpen indokolt, illetve az új tudományos eredményekkel nem indokolható okból – valószínűleg nem állnak összhangban a globális célelőirányzatokkal, a javaslatoknak ki kell térniük a nemzeti célelőirányzatokra, és adott esetben megfelelő formában kötelező érvényű célokat is tartalmazhatnak.

4. cikk

Támogatási rendszerek

(1) A Bizottság a Szerződés 87. és 88. cikkének sérelme nélkül értékeli a tagállamokban megvalósított mechanizmusok alkalmazását, amelyeknek megfelelően a villamosenergia-termelők a hatóságok által kiadott rendelkezések értelmében közvetlen vagy közvetett támogatásban részesülnek, és amelyek korlátozó hatást gyakorolhatnak a kereskedelemre, azon az alapon, hogy e mechanizmusok hozzájárulnak a Szerződés 6. és 174. cikkében meghatározott célok megvalósításához.

(2) A Bizottság legkésőbb 2005. október 27-ig megfelelően dokumentált jelentést készít az (1) bekezdésben említett különböző mechanizmusok alkalmazásával és párhuzamos működésével kapcsolatban szerzett tapasztalatokról. A jelentés értékeli az (1) bekezdésben említett támogatási rendszerek eredményességét – beleértve a költséghatékonyságot is – a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia felhasználásának előmozdításában, a 3. cikk (2) bekezdésében említett nemzeti célirányzatoknak megfelelően. A jelentéshez szükség esetén a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatási rendszereivel kapcsolatos közösségi keretre vonatkozó javaslatot melékelnek.

A keretre vonatkozó javaslatoknak:

- a) hozzá kell járulniuk a nemzeti célirányzatok megvalósításához;
- b) összeegyeztethetőnek kell lenniük a belső villamosenergia-piac elveivel;
- c) figyelembe kell venniük a különböző megújuló energiaforrások sajátosságait az eltérő technológiákkal és földrajzi különbségekkel együtt;
- d) elő kell mozdítaniuk a megújuló energiaforrások hatékony felhasználását, egyszerűnek, ugyanakkor a lehető leghatékonyabbnak kell lenniük, különös tekintettel a költségekre;
- e) elegendő, legalább hétéves átmeneti időszakokat kell tartalmazniuk a nemzeti támogatási rendszereket illetően, és fenn kell tartaniuk a befektetők bizalmát.

5. cikk

A megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia származási garanciája

(1) A tagállamok legkésőbb 2003. október 27-ig biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia származása ennek az irányelvnek az értelmében, az egyes tagállamok által megállapított objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes feltételeknek megfelelően szavatolható legyen. A tagállamok ennek érdekében biztosítják, hogy kérésre az ennek igazolására szolgáló származási garanciát állítsanak ki.

(2) A tagállamok egy vagy több, a termelési és elosztási tevékenységektől független illetékes szervezet jelölhetnek ki e származási garanciák kiadásának felügyeletére.

(3) A származási garancia:

- megjelöli az energiaforrást, amelyből a villamos energia származik, a termelés helyét és idejét, illetve vízerőművek esetén a kapacitást,

- alkalmas arra, hogy a megújuló energiaforrásból előállított villamos energia termelője bizonyíthassa, hogy az általa forgalmazott villamos energiát az ezen irányelv szerinti megújuló energiaforrások hasznosításával állította elő.

(4) A (2) bekezdésnek megfelelően kiadott, ilyen jellegű származási garanciát a tagállamok, kizárólag a (3) bekezdésben említett elemek bizonyítékaként, kölcsönösen elismerik. A származási garancia mint ilyen bizonyíték elismerése csak tárgyilagos, átlátható és megkülönböztetésmentes feltételek alapján tagadható meg, különösen, ha annak oka a csalás megakadályozása. A származási garancia elismerésének megtagadása esetén a Bizottság az elutasító felet kötelezheti annak elismerésére, különös tekintettel az ezen elismerés alapjául szolgáló objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes feltételekre.

(5) A tagállamok és az illetékes szervek megfelelő mechanizmusokat vezetnek be annak érdekében, hogy a származási garanciák pontosak és megbízhatók legyenek, és a 3. cikk (3) bekezdésében említett jelentésben ismertetik a garanciarendszer megbízhatóságának biztosítása érdekében tett intézkedéseket.

(6) A Bizottság a tagállamokkal folytatott konzultációt követően, a 8. cikkben említett jelentésben mérlegeli azokat a formai és módszerbeli lehetőségeket, amelyeket a tagállamok betarthatnak annak érdekében, hogy bizonyítsák a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia származását. A Bizottság szükség esetén javasolja az Európai Parlament és a Tanács számára, hogy ebben a vonatkozásban közös szabályokat fogadjanak el.

6. cikk

Közigazgatási eljárások

(1) A tagállamok vagy a tagállamok által kinevezett illetékes szervek értékeli a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiát termelő erőművekre alkalmazandó engedélyezési eljárások és a 96/92/EK irányelv 4. cikkében meghatározott egyéb eljárások jelenleg hatályos törvényi és rendeleti kereteit, az alábbiak érdekében:

- a megújuló energiaforrásokat hasznosító villamosenergia-termelés növelése szabályozási és nem szabályozási korlátainak csökkentése,
- az eljárások egyszerűsítése és meggyorsítása a megfelelő közgazgatási szinten, illetve
- annak biztosítása, hogy a szabályok objektívek, átláthatók és megkülönböztetésmentesek legyenek, valamint teljes mértékben figyelembe vegyék a különböző megújuló energiaforrásokhoz alkalmazott eltérő technológiák sajátosságait.

(2) A tagállamok legkésőbb 2003. október 27-ig jelentést tesznek közzé az (1) bekezdésben említett értékelésről, adott esetben megjelölve a megtett intézkedéseket. A jelentés célja, hogy – abban az esetben, ha ez a nemzeti jogszabályokkal összefüggésben helyénvaló – tájékoztatást adjon arról, hogy melyik szakaszban tartanak az alábbi területeken:

- az engedélyezési pályázatok határidejének, átvételének és elbírálásának összehangolása a különböző közgazgatási szervek között,

- a lehetséges iránymutatások összeállítása az (1) bekezdésben említett tevékenységekhez, valamint a megújuló energiaforrásokból előállított energiát előállítóknak szóló gyorsított tervezési eljárás lehetőségeinek elemzése, valamint
- olyan hatóságok kijelölése, amelyek az engedélyek kiadásáért felelős hatóságok és az engedélyezésre pályázók közötti vitás esetekben közvetítőként lépnek fel.

(3) A Bizottság a 8. cikkben említett jelentésben – a tagállamok e cikk (2) bekezdésében említett jelentései alapján – értékeli az (1) bekezdésben említett célkitűzések megvalósítása szempontjából legjobb gyakorlatokat.

7. cikk

A távvezeték-hálózattal kapcsolatos kérdések

(1) A távvezeték-hálózat megbízhatósága és biztonsága fenntartásának sérelme nélkül a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a szállítórendszer és az elosztórendszer üzemeltetői saját ellátási területükön szavatolják a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia szállítását és elosztását. Rendelkezhetnek továbbá arról, hogy a távvezeték-hálózathoz való hozzáférésnél a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia elsőbbséget élvezzen. A szállítórendszer üzemeltetői a villamosenergia-fejlesztő létesítmények forgalmának irányítása során előnyben részesítik a megújuló energiaforrásokat felhasználó villamosenergia-fejlesztő létesítményeket, amennyiben ezt a nemzeti villamosenergia-rendszer működése lehetővé teszi.

(2) A tagállamok bevezetik a jogi kereteket – illetve kötelezik a szállítórendszer és az elosztórendszer üzemeltetőit arra, hogy megalkossák és kihirdessék saját szabályzatukat – a megújuló energiaforrásokat hasznosító, újonnan belépő energiatermelőknek az összekapcsolt hálózatra történő rákapcsolásához szükséges műszaki átalakításból (pl. hálózati csatlakozások és a hálózat megerősítése) eredő költségek viselésére vonatkozóan.

A szabályzat objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes feltételekre épül, különös tekintettel valamennyi olyan költségre és haszonra, amely az új termelőknek a hálózatra történő rákapcsolásával függ össze. A szabályzat többfajta hálózati kapcsolatot is meghatározhat.

(3) A tagállamok adott esetben kötelezik a szállítórendszerek és elosztórendszerek üzemeltetőit a (2) bekezdésben említett költségeknek azok egy részének a viselésére.

(4) A szállítórendszerek és elosztórendszerek üzemeltetői kötelesek a hálózatba újonnan bekapcsolódni szándékozó villamosenergia-termelők részére mindenre kiterjedő, részletes becslést készíteni a csatlakozással kapcsolatos költségekről. A tagállamok engedélyezhetik a hálózatba bekapcsolódni szándékozó, megújuló energiaforrásokat hasznosító energiatermelők számára, hogy a hálózathoz való kapcsolódás munkálatainak elvégzésére ajánlati felhívást tegyenek közzé.

(5) A tagállamok bevezetik a jogi kereteket vagy kötelezik a szállítórendszer és az elosztórendszer üzemeltetőit arra, hogy

megalkossák és közvételek saját szabályzatukat a rendszer telepítéséből, például a hálózati csatlakozásokból és a hálózat megerősítéséből eredő költségeknek az annak eredményét élvező valamennyi termelő közötti megosztására vonatkozóan.

A költségek megosztását objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes feltételekre épülő rendszer szabályozza, figyelembe véve azokat az előnyöket, amelyekhez a hálózatba kezdetben vagy utólag bekapcsolódó termelők, valamint a szállítórendszer és az elosztórendszer üzemeltetői a bekapcsolódásból eredően jutnak.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a szállítás és az elosztás költségei ne jelentsenek hátrányos megkülönböztetést a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia, különösen a megújuló energiaforrásokból a peremterületeken, például a szigeteken vagy alacsony népsűrűségű területeken előállított energia tekintetében.

A tagállamok adott esetben bevezetik a jogi kereteket vagy kötelezik a szállítórendszer és az elosztórendszer üzemeltetőit arra, hogy megalkossák és közvételek saját szabályzatukat annak biztosítása érdekében, hogy a megújuló energiaforrásokat hasznosító erőművekben előállított villamos energia szállításáért és elosztásért felszámolt díjak tükrözzék az erőműveknek a hálózathoz való csatlakozása révén elérhető kedvezőbb költségeket. Ilyen kedvezőbb költség adódhat a kifizetésű hálózat közvetlen használatából.

(7) A tagállamok a 6. cikk (2) bekezdésében említett jelentésben fontolóra veszik azokat az intézkedéseket is, amelyek megkönnyítik a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia hálózathoz történő hozzáférését. A jelentés többek között a kétirányú mérés bevezetésének megvalósíthatóságát is vizsgálja.

8. cikk

Összefoglaló jelentés

A tagállamok által a 3. cikk (3) bekezdése és a 6. cikk (2) bekezdése szerint készített jelentések alapján a Bizottság legkésőbb 2005. december 31-ig, ezt követően pedig ötévenként összefoglaló jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára ezen irányelv végrehajtásáról.

Ebben a jelentésben:

- mérlegelik a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia külső költségei vonatkozásában elért eredményeket, illetve a villamosenergia-termelés számára juttatott állami támogatás hatását,
- figyelembe veszik az egyes tagállamoknak a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott nemzeti célleírások, illetve az említett cikk (4) bekezdésében említett globális célleírások megvalósítására vonatkozó lehetőségeit, valamint azt, hogy a különböző energiaforrásokat megkülönböztető módon kezelik-e.

Adott esetben a Bizottság a jelentésen kívül további javaslatokat nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére.

9. cikk

Az irányelv átültetése a nemzeti jogrendszerbe

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2003. október 27-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

10. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

11. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2001. szeptember 27-én

az Európai Parlament részéről

az elnök

N. FONTAINE

a Tanács részéről

az elnök

C. PICQUÉ

MELLÉKLET

Referenciaértékek a tagállamok 2010. évi megvalósítandó nemzeti célélőirányzataihoz a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiának a bruttó energiafelhasználáshoz való hozzájárulására vonatkozóan (*)

Ez a melléklet a 3. cikk (2) bekezdésének megfelelően referenciaértékeket tartalmaz a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiára (MEF) vonatkozó nemzeti célélőirányzatok megállapításához:

	MEF-E TWh (**)	MEF-E % 1997-ben (**)	MEF-E % 2010-ben (**)
Belgium	0,86	1,1	6,0
Dánia	3,21	8,7	29,0
Németország	24,91	4,5	12,5
Görögország	3,94	8,6	20,1
Spanyolország	37,15	19,9	29,4
Franciaország	66,00	15,0	21,0
Írország	0,84	3,6	13,2
Olaszország	46,46	16,0	25,0 ⁽¹⁾
Luxemburg	0,14	2,1	5,7 ⁽²⁾
Hollandia	3,45	3,5	9,0
Ausztria	39,05	70,0	78,1 ⁽³⁾
Portugália	14,30	38,5	39,0 ⁽⁴⁾
Finnország	19,03	24,7	31,5 ⁽⁵⁾
Svédország	72,03	49,1	60,0 ⁽⁶⁾
Egyesült Királyság	7,04	1,7	10,0
KözösségSvédország	338,41	13,9 %	22 % ^(****)

(*) Az e mellékletben megállapított referenciaértékek figyelembevételekor a tagállamok szükségszerűen arra a feltételre támaszkodnak, hogy a környezetvédelmi célú állami támogatás iránymutatása számításba veszi a megújuló energiaforrások hasznosítását ösztönző támogatási rendszerek létét.

(**) Az adatok az 1997. évi nemzeti MEF energiatermelésre vonatkoznak.

(***) A MEF 1997. és 2010. évi százalékos részaránya a nemzeti MEF és a bruttó nemzeti villamosenergia-felhasználás hányadosán alapul. Az (elismert bizonyítvánnyal vagy bejegyzett származással rendelkező) MEF belföldi kereskedelme esetén ezeknek a százalékoknak a kiszámítása befolyásolja az egyes tagállamok értékeit a 2010. évre, de a teljes közösségi értéket nem érinti.

(****) A fenti referenciaértékekből számított, kerekített érték.

(1) Olaszország kijelenti, hogy a 22 %-ot reális értéknek tartja, feltételezve hogy 2010-ben a bruttó nemzeti villamosenergia-felhasználás 340 TWh lesz. Az e mellékletben megállapított referenciaértékek figyelembevételénél Olaszország azt feltételezi, hogy 2010-re a megújuló energiaforrásokból előállított bruttó nemzeti villamosenergia-termelés el fogja érni akár a 76 TWh értéket is. Ez az érték magában foglalja a települési és ipari hulladéknak azt a biológiailag nem lebontható részét is, amelyet a Közösség hulladékgazdálkodási jogszabályainak megfelelően hasznosítanak. Ebben a vonatkozásban az e mellékletben meghatározott célélőirányzat elérésének képessége többek között attól is függ, hogy 2010-ben mekkora lesz a villamos energia iránti tényleges kereslet.

(2) Az e mellékletben meghatározott előirányzott referenciaértékeket figyelembe véve Luxemburg kijelenti, hogy a 2010. évre kitűzött célok kizárólag az alábbi feltételek teljesülése esetén valósíthatók meg:

- a teljes villamosenergia-felhasználás 2010-ben nem haladja meg az 1997. évit,
- a szélenergiából előállított villamos energia mennyisége 15-szörösére növelhető,

- a biogázokból előállított villamos energia mennyisége 208-szorosára növelhető,
 - a Luxemburg egyetlen települési hulladékégető üzeméből előállított villamos energia, amely 1997-ben a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia felét tette ki, teljes egészében beszámítható,
 - a fénylektromos úton előállított villamos energia mennyisége 80 GWh-ra növelhető; valamint amennyiben a fenti feltételek műszaki szempontból megvalósíthatók a rendelkezésre álló időn belül. Természetes erőforrások hiányában a villamos energia előállításának vízerőmű révén történő növelése kizárt.
- (3) *Ausztria* kijelenti, hogy a 78,1 % reális, ha feltételezzük, hogy 2010-ben a bruttó nemzeti villamosenergia-felhasználás 56,1 TWh lesz. Tekintettel arra a tényre, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia termelése jelentős mértékben függ a vízenergiától, következésképpen az éves csapadékmennyiségtől, az 1997. és 2010. évi értékeket a hidrológiai és éghajlati viszonyokon alapuló távlati modell alapján kell kiszámítani.
- (4) Az e mellékletben meghatározott referenciaértékeket figyelembe véve *Portugália* kijelenti, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia 1997. évi részesedésének 2010. évi előirányzatként való megtartásakor a következő feltételezésekből indult ki:
- folytatni tudja annak a nemzeti villamos energetikai tervnek a megvalósítását, amelynek alapján 10 MW-ot meghaladó új vízerőmű-kapacitást létesít,
 - a kizárólag állami finanszírozással lehetséges, egyéb megújuló energiaforrásokon alapuló termelési kapacitás az utóbbi időszakhoz képest évente nyolcszor nagyobb mértékben bővül. Ezekbe a feltételezésekbe beleértendő, hogy a megújuló energiaforrásokat hasznosító új villamosenergia-termelési kapacitás, a nagy vízerőműveket leszámítva, kétszer nagyobb mértékben nő, mint a bruttó nemzeti energiafelhasználás.
- (5) *Finnország* a megújuló energiaforrásokkal foglalkozó cselekvési tervében előirányozta az ilyen erőforrások hasznosításának 2010. évre elérendő nagyságrendjét. Ez az előirányzat széles körű háttér tanulmányok alapján született. A finn cselekvési tervet a kormány 1999 októberében fogadta el. A finn cselekvési terv értelmében a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia részaránya 2010-re eléri a 31 %-ot. E nagyszabású cél megvalósítása érdekében Finnországnak széles körű támogatási intézkedéseket kell hoznia.
- (6) Az e mellékletben meghatározott referenciaértékeket figyelembe véve *Svédország* közli, hogy a terv megvalósulása nagymértékben függ a vízenergia-termelést alapvetően befolyásoló időjárási tényezőktől, különösen a csapadékmennyiség ingadozásától, éves eloszlásától és a vízhozamtól. A vízerőművel előállított villamos energia mennyisége jelentős mértékben ingadozhat. Rendkívül száraz években a termelés legfeljebb a 51 TWh-t éri el, míg csapadékos években elérheti a 78 TWh értéket is. Ennek megfelelően az 1997-es értékkel csak a hidrológiai és éghajlati változásokkal kapcsolatos tudományos adatok alapján felállított távlati modell alapján lehet számolni. A jelentős vízenergia-termelő országokban általánosan alkalmazott módszernek megfelelően a vízhozamstatisztika 30–60 évet ölel föl. Így az 1955. és 1999. közötti időszak viszonyaiból kiindulva, a vízenergia-termelés teljes kapacitásának és a vízhozamnak az évenkénti alakulása nyomán végzett korrekcióval a svéd számítás szerint az átlagos vízenergia-termelés 64 TWh-ra tehető, amely 1997-re vetítve 46 %-nak felel meg; ennek megfelelően Svédország 2010-re reálisabbnak tartja az 52 %-ot. Svédország esélyét arra, hogy elérje az előirányzott értéket, tovább korlátozza az a körülmény, hogy a még hasznosítatlan folyóvizei törvényileg védettek. Svédország képessége a célkitűzés elérésére nagyban függ továbbá az alábbiaktól:
- a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés terjedése a népsűrűségtől, a hőenergia és a műszaki fejlődés, különösen a szennygáz gázosítása iránti igénytől függően,
 - a szél erőművek engedélyezése a nemzeti jognak, azok lakossági elfogadottságának, a műszaki fejlődésnek és a hálózatok bővülésének megfelelően.